

Carta participării beneficiarului la deciziile terapeutice

ALIANȚA NAȚIONALĂ PENTRU SĂNĂTATE MINTALĂ (ANPSM)

1. Respectarea autonomiei persoanei

Beneficiarul are dreptul să fie implicat în deciziile care privesc evaluarea, intervenția și direcția procesului terapeutic. Autonomia persoanei reprezintă un principiu fundamental al practicii etice în sănătatea mintală.

2. Informația ca bază a deciziei

Pentru a participa în mod real la deciziile terapeutice, beneficiarul trebuie să primească informații clare despre opțiunile de intervenție, beneficiile și limitele acestora, precum și despre posibilele alternative.

3. Colaborarea în stabilirea obiectivelor terapeutice

Obiectivele intervenției trebuie stabilite prin dialog între profesionist și beneficiar, ținând cont de nevoile, valorile și prioritățile persoanei.

4. Recunoașterea expertizei experiențiale a beneficiarului

Beneficiarul este expertul propriei sale experiențe de viață.

Perspectivile, trăirile și preferințele persoanei trebuie luate în considerare în procesul decizional.

5. Flexibilitatea intervenției

Procesul terapeutic trebuie să permită ajustări pe parcurs, în funcție de evoluția persoanei și de feedbackul beneficiarului.

6. Dialogul deschis în relația profesională

Participarea reală la decizia presupune existența unui dialog deschis, în care beneficiarul poate adresa întrebări, poate exprima îndoieli sau poate discuta nemulțumiri legate de procesul terapeutic.

7. Responsabilitatea comună în procesul terapeutic

Procesul terapeutic este o colaborare între profesionist și beneficiar.

Profioniștii oferă cunoaștere și orientare profesională, iar beneficiarul contribuie cu experiența personală și cu implicarea sa în proces.

8. Consolidarea autonomiei pe termen lung

Participarea beneficiarului la deciziile terapeutice contribuie la dezvoltarea autonomiei și a capacității persoanei de a gestiona viitoarele dificultăți emoționale.

Principiul fundamental

Participarea beneficiarului la deciziile terapeutice transformă intervenția într-un proces de colaborare, nu într-un act unilateral.

Atunci când persoana este implicată activ în procesul de sprijin, intervenția devine mai relevantă, mai responsabilă și mai eficientă pentru viața sa.